

Chương 76: Mang không nổi

Chẳng qua, chưa thấy qua thịt heo, cũng đã thấy heo chạy, lúc trước vẫn luôn cùng những thành viên nam trong đội trộn lẫn nhau, tốt xấu thấy qua một ít chiêu số.

Vì thế, Lâm Yên nghĩ nghĩ, ho nhẹ một tiếng phá vỡ im lặng nói, “Chú Tạ, đừng đứng ở chỗ này, có chuyện gì vào nhà nói đi?”

Tạ Tranh nghe vậy, lập tức ánh mắt sáng ngời, “Được.....”

Nhưng vừa dứt lời, Hạ Mộ Vân liền mở miệng nói, “Quá muộn, không tiện, hôm nào có thời gian đi.”

Câu hôm nào có thời gian, đó chính là không kỳ hạn.

Tạ Tranh vừa nghe, biết rõ Hạ Mộ Vân từ chối hoàn toàn, nhưng vẫn theo bản năng thuận theo liên tục gật đầu, “Vậy được..... Được.....”

Lâm Yên: “.....”

Chú được cái gì nha!

Nói chuyện tốt như vậy, thật là khó trách hấn theo đuổi lâu như vậy cũng không có một chút tiến triển nào!

Lâm Yên thật sắp bị tức chết, vẫn luôn đưa mắt ra hiệu cho Tạ Tranh, nhưng đối phương vẫn hoàn toàn

không hiểu ý của cô.

Nhìn thấy mẹ đã chuẩn bị lên lầu, Lâm Yên chỉ có thể nhanh chóng mở miệng, “Ai nha! Chú Tạ, vừa rồi con thấy chú đi bộ, chân khập khiễng, lân trước bị thương còn chưa khỏi sao?”

Mẹ nghe được lời nói của Lâm Yên, cuối cùng hơi hơi dừng bước chân, “Tạ tiên sinh bị thương?”

Tuy rằng mẹ thực lạnh nhạt với Tạ Tranh, hơn nữa trước sau giữ khoảng cách, nhưng được dạy dỗ từ nhỏ nên bà sẽ không mất lễ nghĩa, cho nên nghe nói đối phương bị thương, vẫn lễ phép hỏi một câu.

Lâm Yên thấy thế nắm chặt cơ hội, nói với mẹ, “Mẹ, mẹ còn không biết sao?”

Quả nhiên, Tạ Tranh cũng hoàn toàn không nhắc tới một chút chuyện này cùng mẹ

Lâm Yên tiếp tục nói, “Khoảng thời gian trước bên này không phải có ăn trộm lui tới sao? Chú Tạ nghe nói xong liền không yên tâm cho mẹ, sợ mẹ ở nhà một mình không an toàn, ở dưới lầu canh giữ cho mẹ vài đêm, sau đó có một buổi tối, thật đúng là tên trộm kia bị chú gặp được, sau đó chú vì bắt tên trộm kia, không cẩn thận bị thương ở chân, bị thương rất nghiêm trọng.....”

Hiển nhiên Hạ Mộ Vân hoàn toàn không biết chuyện này, nghe được Lâm Yên nói, mặt đây kinh ngạc, trên mặt cũng thoáng qua một chút mất tự nhiên.

Trên thực tế, Tạ Tranh chỉ trật chân rất nhẹ, sau khi nghe Lâm Yên nói vậy, theo bản năng liền muốn phản bác, “Mộ Vân, không phải..... Tôi chỉ bị thương một chút Đã sớm khỏi rồi.....”

Lâm Yên: “.....”

Lo lắng nhọc lòng nha, cô cũng đã như vậy, nhưng vẫn mang không nổi.....

Lâm Yên cắn răng, vội tiếp tục nói hết lời: “Mẹ, chú Tạ sợ mẹ lo lắng, còn đang an ủi mẹ đấy! Vết thương có thể nghiêm trọng, cũng không thể xuống giường thời gian thật dài! A đúng rồi, mẹ, lúc trước mẹ không phải đi tìm bác sĩ trung y kê đơn thuốc trị thương sao? Con dùng, hiệu quả còn khá tốt! Không bằng để chú Tạ vào nhà bôi một chút thuốc, chú là một người đàn ông độc thân, làm sao biết chăm sóc bản thân mình chứ! Mẹ xem, đến bây giờ chú còn cà nhắc nha!”

“Vậy.....” Hạ Mộ Vân hơi do dự, cuối cùng vẫn mềm lòng, “Vậy, vậy ông vào đi, lần trước tôi đi lấy thuốc cho Tiểu Yên, còn dư lại.”

Lâm Yên vừa nghe, lập tức mừng rỡ, nhanh chóng đưa mắt ra hiệu cho Tạ Tranh ở một bên.

Tạ Tranh gân như cũng hoàn toàn không đoán được Hạ Mộ Vân lại cho mình lên lầu, cả người đều choáng váng, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần, “Nhưng chân của tôi không.....”

“Không! Chú cà nhắc rồi!” Lâm Yên nhảy qua một bước xa, mạnh mẽ đỡ lấy Tạ Tranh, “Chú Tạ, chú thấy không, đứng đều đứng không yên, mau cùng chúng tôi đi vào bôi thuốc!”

Glaspia.com